

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

22.01.2024 р.



Війна, парадоксальним чином, дала змогу зблизитися українцям різних регіонів. Зокрема за кордоном під час відвідин наших громад, до яких приходять наші країни практично з усіх регіонів, переконуємо, наскільки ми всі єдині, близькі, рідні.

Очевидно, це не виключає різноманітності у певних поглядах і підходах. Втім, навіть у сім'ї, де є діти від тих самих батьків, кожна дитина – унікальна, а в дорослому віці кожна може мати свої погляди на життя і на суспільно важливі питання. Проте, все це не перекреслює фундаментальної єдності, яка існує на рівні генетичного коду сім'ї чи нації.

Вже стали крилатими слова св. п. Блаженнішого Любомира про те, що Україна не ділиться на «східняків» і «західняків», але виключно на тих, хто любить Україну і тих, хто її не любить. На Майдані героями Небесної сотні стали представники усіх регіонів України. Сьогодні на фронті захищають нашу свободу і незалежність сини і дочки всього нашого народу, а не якоїсь його частини.

Українська політична нація формується пришвидшеними темпами саме в горнилі цієї страхітливої війни. Цей процес неодмінно призведе до ще більшої, ніж дотепер, консолідації українського суспільства. А основу для цього заклав Акт Злуки 22 січня 1919 року, відгомоном якого відтак став славний «ланцюг Соборності» 21 січня 1990 року та подальші акції скеровані на відновлення та утвердження незалежності і соборності Української Держави.

Сьогодні, спогадуючи ці доленосні події та огортаючи усю історію нашого народу і Української Держави, поручаємо Богові наших Захисників, усі наші мрії, прагнення та сподівання і молитовно кличемо до Бога:

*Боже, вислухай благання!
Нищить недоля наш край.
В єдності – сила народу.
Боже, нам єдність подай!*

† Богдан Дзюрах/ФБ

День Соборності України.....	1
2023: Підсумки року в Українській Греко-Католицькій Церкві	3
Реколекції для молоді.....	13
Війна Росії проти України 24.02.2022 – ? Випуск 46 «Хроніки періоду великої війни».....	15
Метрошкола в Харкові. Як організоване навчання під землею	16
Заява ВРЦіРО щодо чергової терористичної атаки Росії проти України.....	18
УКУ відкриває у Львові медичну клініку	19
Ми – не музейні експонати, а живі люди, які приїхали в Італію, щоби бути свідками життя у драмі смерті.....	21
Долучаємось до перемоги!	23
«Господь дивиться на кожного поглядом любові, але Він не любить гріх людини», – владика Богдан у свято Богоявління	24
Новий храм для українців у Штутгарті.....	27
«Віра під бомбами»: інтерв'ю Глави та Отця УГКЦ для щоденного італійського видання «Il Foglio»	29
«МетаНоя» у Німеччині	37
«Через Вас хочу висловити мою близькість до багатостраждальної України», – Папа Франциск у листі до Глави УГКЦ	38
Колядки з вертепами та «Маланкою» в Маннгаймі.....	39
На святі у президента Баварії.....	40
Вертеп катехитичної школи у Мюнхені	41
Блаженніший Святослав: На міжнародній арені УГКЦ говорить зі світовими лідерами від імені українського народу	42
Вони на дворах Бога нашого квітнуть.....	43
Йосиф Сліпий: під оперативним наглядом «Монаха» у Ватикані (ч. 1)	45

2023: ПІДСУМКИ РОКУ В УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

31.12.2023 р.

Завершуючи 2023 рік, ми схильні аналізувати події, які минули, та роздумувати над наслідками, які вони принесли у наше життя. Цей рік в Українській Греко-Католицькій Церкві був позначений багатьма важливими та навіть історичними подіями. І йдеться не лише про події, пов'язані із дійсністю російської війни проти України, яка продовжує тривати і приносити все більше страждань, болю та смертей. Тож, перш за все, зусилля церковної спільноти греко-католиків були спрямовані на підтримку українського народу та зцілення його ран, спричинених цією війною.



1. Рік святого священномученика Йосафата Кунцевича

12 листопада 2022 року під час Божественної Літургії на гробі святого Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав проголосив наступний рік в УГКЦ Роком святого священномученика Йосафата Кунцевича. Сталося це заради належного вшанування 400-ліття із дня його мученицької смерті.

Предстоятель звернувся до протоархимандрита Василіянського Чину о. Роберта Лисейка, ЧСВВ, і доручив йому урочисто одне завдання: «Сьогодні наші люди дуже потребують сили благодаті Духа Святого, який би їм приніс своєю благословенною рукою святий Йосафат. Візьміть його моці й відвідайте кожну парафію!... За допомогою цих скарбів [благодаті Святого Духа, що діє у Святих Таїнствах], ліків, які залишив своїй Церкві Христос, лікуйте рани нашого народу».

12 листопада 2023 року відбулося завершення Ювілейного року 400-річчя мучеництва святого Йосафата Кунцевича. З цієї нагоди Архиєрейську Божественну Літургію на катедральному престолі базилики Святого Петра очолив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав. Проповідь виголосив архієпископ Вільнюса Гінтарас Грушас, у якій наголосив на важливості досліджень і наслідування постаті святого у теперішньому історичному періоді.

«Його життя торкнулося багатьох народів і націй, адже він прагнув привести всіх до єдності у Христі. У труднощах, з якими ми стикаємося сьогодні у світі, Україні й інших країнах, серед війн, міграцій та багатьох інших криз, життя Йосафата дає нам надію, що Господь може використати кожного з нас як знаряддя для встановлення свого Царства тут, на землі, починаючи з наших сердець і діючи в навколишньому світі», – архієпископ Гінтарас Грушас.

2. Рік блаженнішого Любомира Гузара

У неділю, 26 лютого 2023 року, у 90-річчя від дня народження блаженнішого Любомира Гузара, під час Божественної Літургії в Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав, виконуючи рішення 93-ї сесії Архиєрейського Синоду УГКЦ в Україні, урочисто проголосив в УГКЦ в Україні Рік патріарха Любомира Гузара «для відбудови, віднови та перемоги України».

«Він вірив у перемогу України над будь-якими агресивними сусідами. Він вірив і так нас учив, що нищення, ненависть, смерть ніколи не мають останнього слова. Він нас учив невтомно відбудовувати й будувати. Він умів відбудовувати душі своїх духовних дітей. Дякую Господу Богові, що ще будучи молодим семінаристом, я міг мати його своїм духовним отцем. Він нам залишив стратегію відбудови України як вільної і незалежної європейської держави. Думаю, цілком не випадково Господь Бог дарує нам його 90-річчя саме цього року, який для нас має стати роком перемоги України в несправедливій війні, роком відбудови держави», – Блаженніший Святослав. [...]



3. + сім нових єпископів до Синоду УГКЦ [...]

Коментуючи таке збільшення кількості єпископів у Синоді УГКЦ, Блаженніший Святослав у підсумковій програмі «Відкрита Церква» мовив:

«Справді, така кількість єпископів нашої Церкви, як зараз, – вражає. Це означає, що Церква розвивається: сьогодні ми переживаємо, можливо, найбільший в історії нашої Церкви кількісний рівень розвитку: маємо у Синоді 57 єпископів – стільки у нас ніколи не було! І це ще не все – не треба обмежувати Божого провидіння (сміється). Це означає, що ми ростемо, стаємо все більше присутніми у різних частинах Земної кулі.



Очевидно, що ми омолоджуємося: наш Синод справді є одним із наймолодших Синодів серед усіх християнських Церков світу. І це – певний виклик, але й велике благословення, цьому не можна не радіти. Бо ця молода розквітаюча Церква є Церквою, яка дає надію, вона дуже активна у своєму житті, бо молоді єпископи не сидять, склавши руки, – вони надзвичайно активні у різних частинах світу, в різних сферах нашого церковного і суспільного життя.

Є ще третя цікава річ. Сьогодні у нас загалом – 57 єпископів, разом з емеритами. З року в рік частка емеритів зменшується, відходять у вічність наші отці, а частка діючих єпископів – збільшується, створюються нові структури, нові єпархії і екзархати. І це означає, що наша Церква пульсує життям на цілий світ. Ми розбудовуємо інституцію єпископів-помічників – молодих єпископів, які приходять на поміч своїм ординаріям, ростуть, вчаться, здобувають досвід. І тоді, цілком природньо і відповідально можна єпископа-помічника скерувати на єпископський осідок уже як правлячого архиєрея.

До речі, скажу, що у нас ще є вакантні осідки, тобто нам потрібно ще єпископів! Але наша мета – не кількість: ми справді шукаємо тих, кого Господь Бог кличе, щоб бути наступниками апостолів, бути разом зі своїм народом там, де у цьому є найбільша потреба. Нехай Господь Бог буде благословенний за те, що чуває над нашою Церквою, дихає на неї своїм Духом Святим. А наша Церква, як нам заповідав Блаженніший Любомир, – служить, і щораз, то краще може послужити Господу Богу і українському народові, в Україні і на поселеннях суцшому».

А тепер детальніше пригадаємо, яким був для України та УГКЦ 2023 рік.



31 грудня 2022 року. Ватикан

Помер папа-емерит Бенедикт XVI

31 грудня 2022 року о 10:34 за київським часом у монастирі «Матір Церкви» у Ватикані на 96-му році життя упокоївся у Бозі папа-емерит Бенедикт XVI. 5 січня у Ватикані відбувся похорон папи Бенедикта XVI. Похоронну Святу Месу на площі Святого Петра очолив Папа Франциск. Участь у похороні взяли єпископи, священники, монашество та вірні Української Греко-Католицької Церкви. У ті самі хвилини, коли у Ватикані відбувалися похоронні богослужіння, Глава УГКЦ в Києві звершив заупокійну Божественну Літургію і Панахиду.

17 січня 2023 року. Філадельфія

Відійшов у вічність владика Іван Бура

Єпископ-помічник Філадельфійської архієпархії УГКЦ владика Іван Бура відійшов у вічність 17 січня 2023 року на 79-му році життя, 52-му році священства і 17-му році єпископства. Похоронні богослужіння відбулися 23–24 січня 2023 року в соборі Непорочного Зачаття у Філадельфії.

Січень 2023 року. Ватикан

Святіший Отець Франциск зустрівся з Всеукраїнською радою Церков і релігійних організацій

У Ватикані Святіший Отець Франциск зустрівся з Всеукраїнською радою Церков і релігійних організацій. Глава УГКЦ передав Папі Франциску

списки полонених медиків, передані йому напередодні Поважною радою Ордену Святого Пантелеймона.

На запрошення Блаженнішого Святослава, Отця і Глави УГКЦ, Всеукраїнська рада Церков та релігійних організацій (ВРЦіРО) відвідала прокатедральний собор Святої Софії в Римі, меморіальний музей-помешкання Патріарха Йосифа Сліпого та осідок Товариства «Свята Софія».

Січень-лютий 2023 року. Україна

В Одесі благословили і освятили перший пункт незламності «Добрий самарянин»

У січні в Одесі благословили і освятили перший пункт незламності «Добрий самарянин». Намет придбала і встановила Патріарша фундація «Мудра справа» за фінансової підтримки Апостольського екзархату в Німеччині та країнах Скандинавії. Таких же 25 пунктів незламності згодом встановили у десятках міст країни, особливо в тих, де ворог постійно здійснював обстріли по критичній інфраструктурі.



6 лютого 2023 року. Київ

Блаженніший Святослав проголосив, що Українська Греко-Католицька Церква в Україні переходить на новий стиль календаря

6 лютого 2023 року відбувся один з важливих моментів в історії УГКЦ. Блаженніший Святослав у прямому ефірі «Живого телебачення» проголосив, що з 1 вересня 2023 року Українська Греко-Католицька Церква в Україні переходить на новий стиль для нерухомих свят із збереженням чинної Пасхалії.

24 лютого 2023 року. Київ

Відбувся Всецерковний день посту, молитви і милостині

24 лютого в УГКЦ відбувся Всецерковний день посту, молитви і милостині. Таку ініціативу від імені Синоду Єпископів проголосив Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ. Цього дня «Живе телебачення» транслювало 12-годинний молитовний марафон, який об'єднав у молитві вірних із різних континентів.

1 квітня 2023 року. Київ

У Святій Софії відбувся перший випуск військових капеланів

У Святій Софії відбувся перший випуск військових капеланів, які завершили курси підвищення кваліфікації з питань військового капеланства Збройних сил України. Глава УГКЦ разом з предстоятелем ПЦУ здійснили Чин благословення військового прапора Служби військового капеланства ЗСУ.

6 червня 2023 року. Херсонщина

Росія підірвала греблю Каховської ГЕС

6 червня Росія підірвала греблю Каховської ГЕС. Через це під водою опинилися сотні населених пунктів. Глава УГКЦ відреагував на руйнування росіянами Каховської ГЕС: закликав до молитви за постраждалих і звернувся до світової спільноти. УГКЦ відразу долучилася до гуманітарної місії з порятунку постраждалих внаслідок підриву ГЕС.



24 червня 2023 року. Львів

В Українському католицькому університеті обрали нового ректора

В Українському католицькому університеті обрали нового ректора – ним став доктор філософії Тарас Добко, який до цього обіймав посаду першого проректора університету. За відповідне рішення проголосували сенатори УКУ на засіданні Сенату 24 червня 2023 року.

23 липня 2023 року. Львів

«Українська молодь – Христові» стає Всецерковним патріаршим молодіжним рухом

У 2023 році молодіжний рух УГКЦ «Українська молодь – Христові» відзначав 90-річчя. У неділю, 23 липня, під час Літургії у храмі Святої Софії Премудрості Божої у Львові Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав проголосив, що УМХ надано патріарший статус.

1–6 серпня 2023 року. Лісабон

В Лісабоні відбулися Світові дні молоді

1–6 серпня 2023 року в Лісабоні, столиці Португалії, відбулися Світові дні молоді. Участь у них взяла молодь з України. Дорогою до Лісабона українська молодь молилася до Фатімської Богородиці за мир. Також молодь зі сходу та півдня України зустрілася із Папою Франциском.

Під час особистої аудієнції Папа Франциск отримав символічні подарунки з України – синьо-жовтий прапор з підписами українських захисників, які звільняли Херсон і Берислав, сніп української пшениці, хліб та воду зі святого місця – Зарваниці.

Папа Франциск попросив пробачення перед українською молоддю за свою неспроможність вплинути на ситуацію в Україні.

6 серпня 2023 року. Крилос

Блаженніший Святослав оголосив про заснування у Крилосі Патріаршого двору

6 серпня під час Всеукраїнської патріаршої прощі до Крилоської чудотворної ікони Матері Божої з нагоди 1125-річчя Галича Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав оголосив про заснування у Крилосі Патріаршого двору, осердям якого став храм Успіння Пресвятої Богородиці.

Глава УГКЦ пояснив, що відтепер у нашій Церкві головним храмом є Патріарший собор Воскресіння Христового у Києві, який цьогогоріч святкує 10-річчя від дня посвячення. А для того, щоб підкреслити і скріпити Києво-Галицьку вісь, довкола якої збудувалася тотожність європейської нації українського народу, другим по важливості храмом стає Прокатедральний собор Успіння Пресвятої Богородиці у Крилосі.



13 серпня 2023 року. Львів

«Живе Телебачення» УГКЦ відсвяткувало 10-у річницю від заснування

«Живе Телебачення» УГКЦ відсвяткувало 10 річницю від заснування. З цієї нагоди відбулась «Жива зустріч» у Львові. Божественну Літургію з нагоди святкування очолив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

17–18 серпня 2023 року. Київ

10 років від моменту освячення відсвяткував Патріарший собор Воскресіння Христового у Києві

Цього року 10 років від моменту освячення відсвяткував Патріарший собор Воскресіння Христового у Києві. 17–18 серпня 2013 року з нагоди 1025-річчя Хрещення Русі-України теперішній Глава УГКЦ Блаженніший Святослав освятив Патріарший собор у Києві, що єднає всіх вірних українців із усіх куточків світу.

3–13 вересня 2023 року. Рим

У Римі відбувся Синод Єпископів УГКЦ

У Римі відбувся Синод Єпископів УГКЦ. Синод відбувся в Українській папській колегії святого Йосафата. Головна тема – «Душпастирський супровід постраждалих від війни». Участь у Синоді брали 45 єпископів УГКЦ з усього світу.

6 вересня 2023 року. Ватикан

У Ватикані відбулася зустріч єпископів Синоду УГКЦ із Папою Франциском

У Ватикані відбулася зустріч єпископів Синоду УГКЦ із Папою Франциском. У відвертій розмові ієрархи УГКЦ висловили біль, страждання та деякі розчарування українського народу.

16 вересня 2023 року. Рим

Синод прийняв із поправками та доповненнями Місяцеслов УГКЦ

На Синоді Єпископів УГКЦ 2023 року владики прийняли із внесеними поправками та доповненнями Місяцеслов УГКЦ. До переліку осіб, яких літургійно вшановують в УГКЦ, увійшли імена 9-ти святих Католицької Церкви. Синод також вніс зміни у святкування свят Пресвятої Євхаристії, Христа Чоловіколюбця і Всіх святих українського народу.



Синод Єпископів УГКЦ 2023 року
Рим, 3-13 вересня

18 вересня 2023 року. Львів

Стартував сертифікований курс «Зцілення ран війни» для духовенства УГКЦ

Курс для душпастирів складається з трьох напрямків: психічне здоров'я, душпастирство та богослов'я.

30 вересня 2023 року. Рим

Делегація УГКЦ взяла участь у Папському Синоді

Делегація УГКЦ взяла участь у Папському Синоді про синодальність, який триває з 2021 року. «Заради синодальної Церкви: сопричастя, участь та місія» – головна тема синодальної зустрічі Католицької Церкви. УГКЦ на Папському Синоді представляв Блаженніший Святослав та владика Богдан Дзюрах і Теодор Мартинюк.

16 листопада 2023 року. Україна

Рік російського полону священників-редемптористів УГКЦ



Виповнився рік, відколи російські окупанти викрали двох отців-редемптористів – Івана Левицького та Богдана Гелету в м. Бердянськ. Їх доля невідома. УГКЦ робить все можливе, аби визволити отців з полону окупантів. Цього року також стало відомо, що окупаційна влада рф заборонила діяльність УГКЦ на окупованій частині Запорізької області.

Під заборону також організації «Лицарі Колумба» і «Карітас», які займаються соціальним служінням.

За матеріалами Анастасії Вихор для «Живого телебачення»
[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ



Реколектант:
Владика Максим (Рябуха)

25-27 березня

Реколекції для Молоді Апостольський Екзархат

Запис за номером тел. +380982139811
+ 49 157 30168827 о. Богдан
Кількість місць обмежена!
87538 Balderschwang, Oberallgäu

РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ МОЛОДІ

Комісія у справах молоді та академічного душпастирства
Апостольського Екзархату

**запрошує українську молодь
на великопосні реколекції**

з владикою Максимом Рябухою, які відбудуться

25–27 березня 2024 року.

Джерело: ukrainische-kirche.eu



**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
сміливість, всі чини ангельські з радістю пішли
вслід за тобою на битву за ім'я і славу свого
Владики, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

Архистратиг Михаїл – скульптура роботи
Анатолія Куща, встановлена 2002 року
в Києві на Майдані Незалежності
на Печерських воротах

ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ



24.02.2022 – ?

Випуск 46 «Хроніки періоду великої війни»

Автор: Александер Малаховський

МЕТРОШКОЛА В ХАРКОВІ. ЯК ОРГАНІЗОВАНЕ НАВЧАННЯ ПІД ЗЕМЛЕЮ

20.12.2023 р.

Щоб організувати навчання в Харкові офлайн, міськрада влітку 2023 року почала обладнувати класи в приміщеннях метро. Як функціонує метрошкола наприкінці першого семестру навчання, скільки дітей може там навчатися, яке ставлення батьків і вчителів та які плани на майбутнє, читайте в матеріалі студентки УКУ Катерини Бортняк.

До вересня 2023 року в харківському метро облаштували 17 кабінетів площею 40 кв. м кожен із вентиляцією та шумоізоляцією, партами та необхідним обладнанням. Розраховані класи на 20 дітей. Загалом у планах було набрати близько тисячі школярів. Навчальні приміщення обладнані на п'яти станціях метро й працюють як аудиторії, тобто не закріплені за певними класами. Метрополітен тим часом продовжує роботу, кабінети розміщені не на ярусі колій, а між станціями в підземних переходах, які частково перекрили для руху пасажирів.



Клас у харківській метрошколі. | Світлина: kharkivosvita.net.ua

Повноцінно метрошкола запрацювала з 4 вересня. Навчання відбувається у дві зміни: з 9:00 до 12:00 та з 13:00 до 16:00. До станції метро дітей у супроводі педагога та поліції підвозить шкільний автобус.

19 АУДИТОРІЙ НА 5 СТАНЦІЯХ

Станом на 11 грудня 2023 року в метрошколі навчається вже 2142 дитини в 106 класах. Обладнано 19 кабінетів на п'яти станціях метро: «Перемога», «Університет», «Метробудівників», «Тракторний завод» та «Академіка Павлова», прокоментували в департаменті освіти Харківської міської ради.

Для перевезення дітей у місті запровадили 12 маршрутів, на яких курсує 20 автобусів.

Учні відвідують метрошколу не весь тиждень. Перший і другий класи ходять три дні на тиждень, третій і четвертий – два. За три години зміни проводять по три уроки.

«Для першачків це читання, математика, письмо, а для учнів середньої школи українська мова та література, математика, історія. Уроки триватимуть по 30 хвилин для перших і других класів, 40 хвилин для третіх класів і 45 хвилин починаючи з п'ятого класу», – розповідала

директорка міського департаменту освіти Ольга Деменко на брифінгу 31 серпня 2023 року. Учні старшої школи також відвідують заняття в метро за змінним графіком, прокоментували в департаменті освіти Харківської міської ради.

А для найменших учнів на деяких станціях, де достатньо простору, зокрема на станції «Академіка Павлова», облаштовані ігрові зони.

«Там карематики лежать різнокольорові, іграшки. Їм є куди навіть вийти й просто пострибати», – розповідає мама першокласниці Наталія і додає, що навчання офлайн дуже було потрібне її доньці, яка тільки пішла до початкової школи, адже так дитина залучена до процесу й менше відволікається.

Бюджетним коштом у метро для школярів організували також харчування. *«Це булочка з відбивною, консервованою кукурудзою та соком. Діти їдять у кабінетах і потім продовжують навчання»,* – каже Наталія.



Навчальні приміщення в переходах харківського метро. | Світлина: kharkivosvita.net.ua

На станціях працюють психологи та медики, які за потреби можуть оперативно надати дітям необхідну допомогу. Також у метрошколі чергують представники Нацполіції та ДСНС.

«Віддаємо дитину на вході: охоронець відчиняє двері, заводить. Я помахала, побачила у вікно, що вона пішла в клас, і все. Забираємо також перед входом», – розповідає Наталія і додає, що діти не можуть вибігти до колій, бо на вході в приміщення школи є чергові. [...]

ПІДЗЕМНІ ШКОЛА Й САДОЧОК

З освітніх планів на майбутнє міська рада називає відкриття підземної школи й дитячого садочка в метро. Будівництво підземної школи мають завершити в січні 2024 року. У ній зможе навчатися до 900 дітей у дві зміни.

«У вересні, коли метрошколу тільки запустили, ми мали 800 учнів, а сьогодні там навчається 2108 школярів. Попит дуже високий, але можливості метрополітену обмежені. Тому ми розпочали будівництво справжньої школи під землею. Сподіваємося, що в січні вже побудуємо», – зазначив міський голова Харкова Ігор Терехов в ефірі національного телемарафону 2 грудня 2023 року. [...]

За даними департаменту освіти Харківської міськради, цього навчального року (2023/24) збільшилася кількість школярів, що перебувають у Харкові. Торік у місті залишалося 39% усіх школярів (44,6 тис.), цього року – 47% (52,4 тис.). 34% школярів (37,8 тис.) виїхали за кордон, 8% (9,3 тис.) перебувають у Харківській області, а 11% (11,4 тис.) – у межах України.

Катерина Бортняк, texty.org.ua

ЗАЯВА ВРЦІРО ЩОДО ЧЕРГОВОЇ ТЕРОРИСТИЧНОЇ АТАКИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

29.12.2023 р.

Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій, яка представляє різні християнські Церкви, юдейську та мусульманську спільноти України, категорично засуджує терористичні атаки Російської Федерації, які вчоргове були здійснені 29 грудня 2023 року на українські міста, цивільну інфраструктуру та мирних жителів.

Всеукраїнська рада Церков закликає всі держави світу, які декларують повагу до цінності людського життя і норм міжнародного права:

- засудити дії РФ проти України, визнавши Росію державою-терористом;
- надати Україні необхідні засоби для захисту життя, у т. ч. додаткові засоби протиповітряної оборони, літаки, та все необхідне для оборони і відновлення територіальної цілісності України.



Одеса після російської атаки 29.12.2023 р. | Світлина: ТСН

Всеукраїнська рада Церков закликає Всесвітню раду Церков, Конференцію Європейських Церков та інші міжнародні міжконфесійні організації розглянути питання про притягнення до моральної та іншої відповідальності російської православної церкви, яка всіляко підтримує агресію рф проти України, розпалює міжнаціональну і міжконфесійну ворожнечу та через проповідь ідеології «русского міра» спонукає до геноциду українського народу. В контексті зазначеного, нагадуємо приклад діяльності Голландської реформатської церкви в Південно-Африканській Республіці, яка виправдовувала апартеїд, за що була справедливо засуджена міжнародною спільнотою та виключена зі Всесвітньої ради Церков.

Висловлюємо співчуття українським родинам, які постраждали і страждають внаслідок терористичних дій Росії. Дякуємо силам оборони України та просимо Бога благословити їхнє служіння успіхом і перемогою. Молимося за український народ і кожну людину, щоб Всевишній дав силу бути міцними духом і перемогти зло!

[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ

УКУ ВІДКРИВАЄ У ЛЬВОВІ МЕДИЧНУ КЛІНІКУ

03.01.2024 р.

Український католицький університет відкриває у Львові медичну клініку, яка стане освітньо-практичним центром. Тут фахівці надаватимуть кваліфіковану допомогу пацієнтам, а також заклад стане базою для підготовки майбутніх працівників медичної галузі.

Як розповіла Наталка Климовська, проректорка з розвитку та комунікацій, основними напрямками роботи Медичної клініки УКУ стануть:

- сімейна медицина (первинна медицина, яка забезпечує консультації, діагностику та терапевтичне лікування);
- психологічна допомога: фахівці закладу реалізовуватимуть проекти з ментального здоров'я та проводитимуть комплексну психологічну терапію;
- фізична терапія та ерготерапія: вторинна реабілітація для ветеранів війни та цивільних, які потребують відновлення фізичної активності після травмувань чи перенесених захворювань.

Проект Клініки УКУ є частиною Стратегії розвитку Українського католицького університету 2030. Таким чином університет працює над зціленням ран війни та виконує свою місію служіння – через медичну практику та піклування про здоров'я людей розв'язує суспільні проблеми громади.

Ректор УКУ Тарас Добко

наголошує: «Хочемо переосмислити Факультет наук про здоров'я навколо теми реабілітації, спрямованої на зцілення людського тіла, душі та реінтеграцію людини в суспільне життя. Наш факультет планує переорієнтувати підготовку соціальних працівників за принципом кейс-менеджерів воєнного часу. Наші психологи активно працюють над реформою системи надання послуг з психічного здоров'я і підготовки фахівців для надання таких послуг на рівні місцевих громад».



Деканка Факультету наук про здоров'я Світлана Когут додає, що у час війни загострились проблеми психічного здоров'я українців, у рази зросла потреба у фізичній реабілітації наших воїнів і цивільних, які постраждали від російського вторгнення.



«Відповідно зросла потреба у психологах, соціальних працівниках, фізичних терапевтах, ерготерапевтах, зокрема у реабілітаційних центрах, які можуть комплексно забезпечити послугу відновлення пацієнта. Ми як факультет, маємо відповідну професійну експертизу й готові реагувати на виклики воєнного часу. Загалом УКУ має чималий досвід роботи на різних рівнях

з особами з інвалідністю, зокрема при університеті діє Центр «Емаус». А від початку війни, наші фахівці, разом зі студентами, працювали з внутрішньо переселеними особами, сім'ями з дітьми та ветеранами, надавали психологічну, соціальну та реабілітаційну допомогу».

Очолить Медичну клініку УКУ Оксана Ковальська – лікарка-терапевт, кардіолог, досвідчена керівниця та менеджерка в галузі охорони здоров'я, волонтерка, яка має 15-річний досвід медичної практики, зокрема з іноземними медичними установами та пацієнтами.

Оксана Ковальська розповідає, що дороговказом у роботі закладу стане сучасний підхід до терапії та нова культура спілкування і взаємодії з пацієнтами:



«Мета Медичної клініки УКУ – комплексний підхід до оздоровлення нації. Серед завдань – надання первинної медичної допомоги та навчання пацієнтів вчасно реагувати на зміни в організмі і піклуватися про власне здоров'я. Ми вестимемо освітньо-просвітницьку роботу, будемо залучати лікарів до тренінгів, навчальних лекцій. Наприклад, педіатр вестиме курс про материнство і грудне вигодовування,

інфекціоніст читатиме лекції про профілактику інфекційних захворювань та вакцинацію. У нас також працюватиме нутриціолог зі США, яка вестиме курс про здорове харчування».

Джерело: [сайт УКУ](#)

МИ – НЕ МУЗЕЙНІ ЕКСПОНАТИ, А ЖИВІ ЛЮДИ, ЯКІ ПРИЇХАЛИ В ІТАЛІЮ, ЩОБИ БУТИ СВІДКАМИ ЖИТТЯ У ДРАМІ СМЕРТІ

04.01.2024 р.

Пів сотні української молоді зі сходу та центру України, яка на запрошення «Католицької акції» перебувала в Італії, ділиться пережиттями і свідченнями про війну в нашій країні з європейцями.

«Ми не музейні експонати, а живі люди, які приїхали сюди, щоби свідчити життя, бути свідками життя у драмі смерті. Цінності не є чимось flexible, а цінностями є те, за що сьогодні українці віддають свої життя, боронячи спокій і мир Європи», розповідає організатор поїздки, заступник голови Патріаршої комісії у справах молоді УГКЦ о. Роман Демуш, який супроводжує групу української молоді в мандрівці Італією.



Ділимося кількома важливими думками від учасників цієї поїздки, під час якої, як казав раніше о. Роман, «маємо стати голосом, криком, волянням нашого народу!».

Сурмачевська Катерина, 19 років, Одеса

Насправді поїздка до Італії це неймовірна можливість, цінний досвід і навіть місія для мене. Це можливість розповісти більше про сильну та могутню Україну, відчувши реальність війни. Зустріч і життя з італійською родиною дає можливість обговорити війну.

Це досвід, який охоплює навички спілкування, розуміння життя людей і традицій, а також сприяння духовному розвитку. Найважливіша місія продемонструвати італійцям і всьому світу, що Україна витривала, стоїть, молиться і бореться. Італія прекрасна країна з доброзичливими людьми, які готові прийняти нас.

Я говорю правду про війну, розповідаю про ситуації, які мене глибоко вразили. Маю двох старших братів обидва на фронті. Згадуючи їх щасливими, безтурботними дітьми, я й уявити не могла, що їх чекає така доля. Вони гідно виконують свій обов'язок перед Батьківщиною.

Крім того, цивільна молодь, яка нещодавно втекла з-під окупації, ділиться з нами жахливими історіями про дії росіян. Описувати життя

під окупацією, перебувати у фільтраційних таборах (які росіяни називають «інтерв'ю») і виходити зі сльозами це неймовірний біль... Ніхто не повинен піддаватися таким тортурам.



Полонені це окрема трагічна історія. Наші в'язні зазнають знущань і живуть у пеклі. Дехто каже, що краще смерть, ніж полон. Так бути не повинно! Нам дуже важливо, щоб нас зрозуміли і почули. Сподіваюся, що весь світ прислухається до нашого голосу.

Шпіцер Анастасія, 16 років, м. Фастів

Я можу описати одну зі своїх ран такою ситуацією: перебуваючи у Відні під час святкування Нового року, я бачила феєрверки та чула гучні вибухи від них моє тіло тремтіло. Думаю, що це один із наслідків тривалої війни.

Ця травма залишається в кожного українця. Зрештою, ми всі відчували цей біль втрати когось або чогось. Після багатьох атак росіян під час війни я переживаю напади паніки і постійний страх за своє життя та життя своєї родини.

Насправді, ці почуття мені складно передати словами, зрештою, як і більшості українців.

На мою думку, війна має три фронти: військовий, інформаційний та молитовний. Молитва це зброя, яка не вражає тіло людини. Молитва це те, що можуть робити ті, хто не вміє боротися. Насправді, у молитві ми єднаємося, що дозволяє нам бути сміливими, сильними, незалежними та вільними.

Підготувала Наталія Павлишин, «ДивенСвіт»; джерело: ugcc.ua

ДОЛУЧАЄМОСЬ ДО ПЕРЕМОГИ!

06.01.2023 р.

6 січня 2024 року Преосвященний владика Богдан, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, освятив автомобілі, придбані для підтримки захисників України у війні з російськими окупантами.



До придбання цих транспортних засобів спричинився БФ «Разом за Україну», згромадження сестер місіонерок Найсвятішого Ізбавителя і небайдужі українці зі Швеції та Мюнхена.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

«ГОСПОДЬ ДИВИТЬСЯ НА КОЖНОГО ПОГЛЯДОМ ЛЮБОВІ, АЛЕ ВІН НЕ ЛЮБИТЬ ГРІХ ЛЮДИНИ», – владика Богдан у свято Богоявління

06.01.2023 р.

Господь показує нам дорогу спасіння, визволення, дорогу життя. Ісус прийшов у цей світ задля нашого спасіння, щоб ми, будучи приречені на смерть нашими гріхами, отримали в Ньому дар вічного життя. Йоан Хреститель є предтечею, який звіщає наближення нашого Спасителя. А сам Господь над Йорданом приходить, щоб розпочати те діло задля якого Він прийшов – діло нашого спасіння. Такими словами розпочав свою проповідь Преосвященний владика Богдан у свято Богоявління Господа і Спаса нашого Ісуса Христа в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці м. Мюнхен.



Беручи до уваги слова пророка Ісаї: *«Обмийтесь, станьте чистими! Усуньте з перед Моїх очей нікчемні ваші вчинки, перестаньте чинити зло! Навчіться добро чинити, шукайте правди, захищайте пригнобленого, обороняйте сироту, заступайтесь за вдову!»* (Іс.1, 16.17), – єпископ звернув увагу присутніх у храмі на шлях, яким має йти людина, щоб досягнути визволення і спасіння.

ОБМИЙТЕСЬ, СТАНЬТЕ ЧИСТИМИ!

Коли ми святкуємо свято Богоявлення є схильними зосереджувати свою увагу на зовнішніх обрядах, але не допускаємо, щоб ті зовнішні обряди промовили до нашого серця, щоб ті літургійні дійства увійшли до нашої душі та нас перемінили.

Навіть свято Богоявлення ми часто називаємо Водохреща. Зосереджуємося на воді, яка є носієм Божої благодаті, джерелом очищення, але також знаком того, що нам потрібно внутрішньо очиститися і перемінитися. Саме те про що говорить пророк Ісаїя, а радше Господь його вустами промовляє, а в новому Завіті промовляє вустами предтечі Івана і каже: «Обмийтесь!».

Тут не йдеться тільки про зовнішнє обмивання, ритуальне, як було поширене в Старому Завіті і до нині є поширене в багатьох релігіях – люди зовнішньо омиваються, щоб приступити до храму. Пророк Ісаїя каже щось більше: «Станьте чистими». Тут не йдеться про зовнішнє очищення, але пророк каже, що це означає усунути з перед Божих очей нікчемні наші вчинки.

УСУНЬТЕ З ПЕРЕД МОЇХ ОЧЕЙ ВАШІ НІКЧЕМНІ ВЧИНКИ, ПЕРЕСТАНЬТЕ ЧИНИТИ ЗЛО!

Коли ми хочемо бути улюбленими Божими дітьми, ми маємо мінятися. Хрещення було моментом переміни, зміни способу життя. Люди йшли на Йордан з цілої країни, бо відчували, що щось потрібно міняти. І Йоанове хрещення було на відпущення гріхів. Подумаймо кожен, якої переміни Господь очікує від нас, що потрібно усунути з перед Його очей. Господь дивиться на кожного поглядом любові, але Він не любить гріх людини. Будь що можна приховати від стороннього ока, але Господь все бачить. Сьогодні, коли будете пити цю освячену воду, просіть для себе просвічення, щоб Бог відкрив вам очі, щоб ви розуміли, що є негідним у Божих очах, з чого потрібно очиститися.

НАВЧІТЬСЯ ДОБРО ЧИНИТИ!

Але християнське життя не полягає тільки на боротьбі з гріхом. Воно полягає в тому, щоб людина уникала зла і чинила добро. Християнство є вірою, душею якої є любов. Віра, чинна любов'ю, спасає нас. Тому наступним кроком у переміні життя має бути те, про що каже пророк Ісаїя: «Навчіться добро чинити!».

Щоб виплекати щось добре, потрібно потрудитися. Люди, які йшли до Йоана Хрестителя, розуміли, що потрібно змінити спосіб життя, але не знали як це має виглядати.

ШУКАЙТЕ ПРАВДИ, ЗАХИЩАЙТЕ ПРИГНОБЛЕНОГО, ОБОРОНЯЙТЕ СИРОТУ, ЗАСТУПАЙТЕСЬ ЗА ВДОВУ!

Тридцять років тому наш народ став на дорогу пошуків правди. Ми зрозуміли, що тільки одинока правда визволить нас – правда Божа. Ісус сказав: «Ви пізнаєте правду і правда вас визволить».

І ми почали пізнавати правду про нашу історію, яку в нас хотіли вкрати. Ми почали пізнавати правду про нашу ідентичність, про наше коріння, про те чий ми діти. І ми відчули подих нового життя, бо ця правда почала нас визволяти.

Але поряд є темні сили, які століттями тримали наш народ у неволі. Зараз ми змушені захищати правду і пригнобленого так як казав пророк Ісая: «Захищайте пригнобленого!». Ми сьогодні схиляємо голову перед нашими захисниками, які захищають наш пригноблений народ, які відганяють з нашої землі темряву навали агресора. Ми віримо, що вони, як воїни світла захистять наш народ і нашу землю.



Але ми, яких захищають українські воїни, не можемо залишитися такими як ми були ще вчора. Кожен з нас мусить стати на дорогу переміни. Інакше наш край не зміниться. Перемога починається не тільки на фронті, але вона починається у серці кожного з нас. Господь ставить перед нами завдання – ділитися одягом із тими, кому його бракує, ділитися харчами з тими, хто сьогодні голодують,

захищати пригноблених, обороняти сироту, заступатися за вдів. Навіть мусимо стати на захист наших захисників, яких позбавляють їхніх прав, так як вони захищають нас. Від цих усіх речей залежить наше майбутнє. Кожен з нас має внести свою частку у цю велику перемогу над злом у власному житті.

Сьогодні Господь дивиться на нас як на свій улюблений народ. Над кожним із нас Він сьогодні каже: «*Ти є син мій улюблений і донька моя улюблена*». Але той Божий клич над нашими тілами і душами є одночасно заклик до того, щоб ми вийшли на духовний Йордан. Там ми будемо очищатися духовно і вчитися добро чинити. Це є той шлях, який нам вказує Господь і разом з нами йде. І нехай Він допоможе нам своєю благодаттю пройти цей шлях до кінця.

† Богдан Дзюрах, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії;
джерело: ukrainische-kirche.eu

НОВИЙ ХРАМ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У ШТУТГАРТІ

07.01.2023 р.

7 січня 2024 року Преосвященний владика Богдан очолив першу Архиєрейську Літургію українською мовою у католицькій церкві Св. Михайла, що знаходиться у районі Сіленбух біля відомої багатьом Штутгартської телевежі, що є символом столиці Баден-Вюртембергу.

Церква Святого Ульріха, в якій українські богослужіння відбувалися з 1973 року (більше ніж 50 років) зачинена на реконструкцію. За сприяння декана Штутгарту доктора теології Христіана Гермеса українській громаді надана для недільних богослужінь простора церква Святого Михайла.



На перше богослужіння у цьому храмі завітав кир Богдан разом з отцем-канцлером Андрієм Химчуком, з якими співслужив настоятель парафії – митрофорний протоієрей о. Роман Врущак, а також о. Віталій Сокрута

з Самбірсько-Дрогобицької єпархії. Отець Віталій провів Різдвяні реколекції у Штутгарті та філіях Персональної парафії Святого Василя Великого. З українськими священниками співслужив католицький декан Штутгарту, доктор теології Христіан Гермес.

Церковний хор української парафії під керівництвом Антона Лісняка вперше співав Архиерейську Літургію.

У Штутгарті діє осередок ПЛАСТу. Голова осередку пані Ірина Дробут підготувала пластунів та дітей до вертепу, з яким вони виступили після Божественної Літургії.



Потім відбулося щире спілкування кир Богдана, його співслужителів та декана Штутгарту др. Христіана Гермеса з вірними парафії, з волонтерами, з біженцями з України, котрих на території Персональної парафії більше 20 тисяч.

Повідомив: Дмитро Мірецький; джерело: ukrainische-kirche.eu

«ВІРА ПІД БОМБАМИ»: ІНТЕРВ'Ю ГЛАВИ ТА ОТЦЯ УГКЦ ДЛЯ ЩОДЕННОГО ІТАЛІЙСЬКОГО ВИДАННЯ «IL FOGLIO»

09.01.2024 р.

Напередодні празника Різдва Христового Блаженніший Святослав поспілкувався з італійським журналістом Маттео Мацуцці. Італійське видання «*Il Foglio*» присвятило різдвяний номер темі України, а його головною частиною стало широке інтерв'ю із Главою УГКЦ.

- За два місяці виповниться два роки від початку війни, від вторгнення росії в Україну. У медіа дедалі менше говорять про цю війну і все частіше зосереджуються на проблемах влади, на внутрішньому протистоянні київського істеблішменту. Дедалі менше говорять про страждання людей. Але вони тривають, чи не так?



Блаженніший Святослав:

Вже два роки український народ мужньо протистоїть широкомасштабній російській агресії. Цивільне населення нашої країни постійно піддається російським ракетним обстрілам, і майже через два роки після початку війни ми переживаємо найгіршу надзвичайну гуманітарну ситуацію в Європі з часів Другої світової війни. В Україні немає жодної родини, яка

б не пережила втрату. Ми платимо дуже високу ціну за нашу свободу і, думаю, також за демократичне майбутнє всього Європейського континенту. Сьогоднішня Україна – це синонім несправедливих страждань.

Однак ми бачимо, що війна в Україні стає мовчазною; ба більше, серед європейців з'являється певна втома та міцніють антиамериканські настрої, які допомагають російській пропаганді продовжувати знищення нашого народу та вести війну проти Заходу. Звичайно, набагато легше привертати увагу до проблем української влади і висвітлювати корупційні скандали, які, безумовно, є ще одним злом, із яким нам потрібно боротися. Але в цій ситуації потрібно насамперед бачити неймовірні страждання народу, який жертвує собою, захищаючи європейські цінності, і принаймні бути поруч з Україною стільки, скільки потрібно.

Коли ви чуєте слово «Україна», уявіть собі людські обличчя: дітей, жінок, людей похилого віку, молодих людей із країни, яка є відкритою ранною в серці Європи.

Людські страждання не можуть стати просто предметом геополітичних, економічних, військових тощо ігор.

► Ви писали, що Голодомор 90 років тому і сьогоднішня агресивна війна мають той самий мотив – ненаситний російський імперіалізм. Як відомо, поняття «геноцид» проблематичне, фахівці та юристи використовують строгі категорії, перш ніж застосовувати до якогось конфлікту таке визначення. Що Ви хочете сказати з цього приводу?

Блаженніший Святослав: Ми – народ, який досі переживає наслідки травми Голодомору – справжнього геноциду голодом мільйонів невинно убієнних людей, вчиненого радянським режимом 90 років тому. Ми несемо цю травму в нашій історичній пам'яті. Теперішня війна характеризується низкою фактів, які можна окреслити як злочини проти людяності. Щоденні атаки на цивільне населення та інфраструктуру, закатовані військовополонені й цивільні люди, сексуальне насильство над жінками, чоловіками та дітьми, депортація дітей, масові поховання – все це на очах у міжнародної спільноти... Українцям не потрібно чекати рішень міжнародних судів чи підручників, написаних науковцями (хоча я впевнений, що вони з'являться), щоби зрозуміти, що відбувається в нашій країні, і зрозуміти причини російської агресії проти нашого народу. До речі, одна з причин цієї війни, проголошеної росією, – «денацифікація України», що для росіян означає Україну без українців.



«Обличчя російсько-української війни», 10.01.2024 р. Церква, що згоріла в селі Терни. ЗСУ звільнили с. Терни в Лиманському районі Донецької області під час контрнаступу у жовтні 2022 року. До війни у селі мешкало понад 700 людей, зараз кількість населення невідома. У січні 2024-го бої на лиманському напрямі продовжуються. Російські окупанти намагаються вийти до Тернів та села Невське, щоб змусити ЗСУ залишити ліси та відійти до Лиману. | Світлина: Костянтин Ліберов / Libkos /

Однак мушу сказати, що вже сьогодні багато аналітиків розглядають війну в Україні як геноцид українського народу. Хотілося би згадати доповідь Інституту «New lines» та Центру Рауля Валленберга – незалежне дослідження міжнародних юристів-правозахисників, акредитованих при провідних університетах і міжнародних організаціях. Їхне понад 40-сторінкове досьє зосереджене на наративі офіційних органів російської федерації щодо понять «денацифікація» та «дегуманізація».

Висновок експертів дуже чіткий і попереджає нас про серйозний ризик геноциду в Україні.

Крім того, не можемо оминати увагою документ, опублікований за кілька тижнів після початку війни на офіційному російському сайті «РІА Новости», у якому викладені причини і пояснені накази, віддані російським солдатам для цієї місії. Коментар під назвою «Що Росія повинна зробити з Україною» написав Тимофій Сергєйцев, який пояснює, що саме Москва має на увазі під денацифікацією, яка, як я вже сказав, є однією з цілей війни в Україні, проголошеної путіним. Тімоті Снайдер, відомий дослідник Голокосту на території колишнього радянського союзу, назвав цей текст російським посібником з українського геноциду. Щоразу цей науковець не втомлюється повторювати, що вже «саме визначення російської окупації як геноциду було б більш ніж достатньою підставою».



«Обличчя російсько-української війни», 07.01.2024 р. Міністр закордонних справ Японії Йоко Камікава та її український колега Дмитро Кулеба під час пресконференції у приміщенні київської підземки. *«Я ще раз хотіла висловити свою повагу мужності українського народу, який так довго протистоїть російській агресії. Японія сповнена рішучості підтримувати Україну, щоб в Україні знову запанував мир»,* – сказала пані міністр під час пресконференції. | Світлина: Thomas Peter / Reuters /

- **Це ще одне Різдво під час війни. Немає особливого бажання святкувати, але ніколи ще слово «надія» не лунало так часто в цей період року. Чи спостерігаєте Ви цю надію у своєму народі, а чи після двох років виснажливої війни бачите лише багато зневіри?**

Блаженніший Святослав: Власне подія Різдва Христового є надією українського народу. У цей час «темної години», як назвав його Папа Франциск, ми потребуємо надії, яка дає усвідомлення того, що Бог із нами.

Святкування ще одного Різдва у вільній і незалежній Україні є для нас відчутним знаком того, що Бог із нами.

Український народ сьогодні дивиться на вертеп іншими очима, і в кожній деталі народження Господа бачить Його присутність серед нас. Господь приходить, щоб народитися у стражденному тілі українського народу, щоб утішити нас у наших стражданнях.

Звичайно, святкування Різдва в Україні – це не те саме, що в Італії, але російські бомби не зупиняють нашої віри і надії на прихід Господа миру. Різдво для нас сьогодні – це не лише запрошення бути разом із нашими родинами, це також заклик до єдності міжнародної спільноти. Тому міжнародна солідарність і підтримка України – це спосіб святкувати Різдво в темні часи «фрагментарної Третьої світової війни».



«Обличчя російсько-української війни». Російські окупанти в ніч на 2 січня 2024 р. завдали масованого удару по Україні: по Києву та Київській області, Харкову та Кіровоградській області. В результаті атаки загинули п'ятеро людей, більше 100 осіб отримали поранення. Найбільше постраждали Київ та Харків. На світліні волонтери розбирають завал на місці зруйнованої будівлі у Києві. | Світлина: Сергій Долженко / EPA /

► **Як складаються стосунки між різними християнськими конфесіями в Україні? Обговорюються заходи, які мають на меті оголосити поза законом Православну Церкву, залежну від Московського патріархату. Чи не вважаєте Ви, що перенесення площини конфлікту на релігійну основу – додатковий елемент ризику, що може загнати цю війну в ще темнішу пітьму?**

Блаженніший Святослав: Біль війни об'єднав багатьох християн в Україні. Християнська солідарність перед лицем воєнного лиха виходить за межі конфесій та розбіжностей. Саме тому Церкви й релігійні організації в Україні прагнуть співпрацювати, щоби відповісти на виклики, які щодня ставить перед нами війна. Що стосується Православної Церкви в єдності з Московським патріархатом, то мушу зазначити, що ця Церква відчуває великий дискомфорт в українському суспільстві. Будь-яку форму зв'язку не тільки де-юре, а й де-факто, з росією і «русским міром» рішуче відкидає українське суспільство. Тому певні заходи української влади щодо Православної Церкви Московського патріархату відображають запит українського громадянського суспільства. А проте Українська держава в умовах війни відчуває нагальний обов'язок гарантувати свою національну безпеку на різних фронтах, зокрема й на релігійному. І коли Патріарх

Московський виправдовує і закликає російський народ до війни проти України, українська влада вважає за необхідне переглянути діяльність Православної Церкви, пов'язаної з цим Патріархом, у нашій країні.

Водночас представники Церков і релігійних організацій дуже уважно стежать за українським законодавством, що стосується відносин із релігійним світом. Під час численних зустрічей із нашою владою я неодноразово наголошував на фундаментальних засадах стосунків між Церквами й державою. Тому будь-яка спроба заборонити будь-яку релігійну конфесію в Україні, допоки це не стосується загрози для національної безпеки та спільного блага, викликає в нас тривогу. Ба більше, я намагався пояснити нашим можновладцям, що заборона Церкви Московського патріархату в Україні не означає припинення її існування, адже Церква – це не просто юридична організація зі своєю структурою, статутом і центром управління в Москві. Церква – це насамперед люди. Тому Українська держава має право й обов'язок гарантувати свою національну безпеку, але повинна з великою делікатністю підходити до питань релігійної свободи.

Проте є й інша проблема – Українська Православна Церква Московського патріархату сама ізолювала себе від суспільства. Наприклад, цього року Україна вперше святкує Різдво 25 грудня, а не 7 січня, як це досі відбувається в росії. Це рішення поділяють цивільна влада та церковні спільноти, за винятком Православної Церкви Московського патріархату. «Нарешті разом», – сказано в повідомленні Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій.



«Обличчя російсько-української війни», 15.12.2023 р. Капелан о. Іван проводить Службу Божу для воїнів 72-ї механізованої бригади ЗСУ на українських позиціях під Вугледаром, за 50 кілометрів на південний захід від окупованого Донецька. | Світлина: Валентин Кузан / AP /

- Ви, мабуть, знаєте, що в Католицькій Церкві також є ті, хто вважає, що так званий український «націоналізм» – і в самій Греко-Католицькій Церкві також – не йде на користь спробам знайти вирішення, вихід із війни. Як Ви, як Глава і Отець Греко-Католицької Церкви, відповідаєте на ці закиди?

Блаженніший Святослав: Протягом десятиліть тему українського націоналізму російська пропаганда просувала з метою знищення України. Роками російські телеканали поширювали меседжі про фашистський

режим в Україні, щоб потім мати законний привід для вторгнення. Щоб денацифікувати Україну, росія сьогодні знищує її. Умберто Еко в есеї «Вічний фашизм» визначив 14 пунктів, за якими можна розпізнати фашистську ідеологію. Ці пункти можемо застосувати до російського режиму й війни, яку він веде в Україні. Скажу вам щиро, мене дивує, що в Католицькій Церкві є ті, хто ретранслює цю пропаганду.

В Україні немає при владі жодної націоналістичної партії. Навпаки, існує закон, що забороняє будь-які форми фашизму. Жодна міжнародна організація не зафіксувала наявності неонацистського руху в нашій країні. Тому все це залишається пропагандою, позбавленою будь-якого сенсу й реальних доказів.

Історично український народ був позбавлений права мати власну державу і бути вільним. Любов до своєї землі, культури, мови, Церкви часто сприймається як крайній націоналізм. Наше почуття християнського патріотизму вільне від будь-яких ідеологічних конотацій. Ми ніколи не претендували й не намагалися бути вищими за інших чи знищувати інші народи. Натомість російський імперіалізм будь-яку спробу українського народу бути незалежним і стати частиною європейської спільноти визначає як крайній націоналізм.



24.12.2023 р. Родина Зеленчуків молиться перед різдвяною вечерею у своєму будинку в селі Криворівня Івано-Франківської області. | Світлина: Валентин Кузан / AP /

Українська Греко-Католицька Церква завжди поділяла біль свого народу та його прагнення до свободи й незалежності від різних імперіалізмів. Саме тому нам доводиться розділяти з нашим народом і кліше націоналізму. Зрештою, в українському контексті слово «націоналізм» сьогодні має значення патріотизму. Але хочу ще раз наголосити, що Українська Греко-Католицька Церква навіть на офіційному рівні засудила крайній націоналізм як ідеологію, що інспірує ненависть до інших народів. Мої попередники – митрополит Андрей Шептицький та блаженніший кардинал Любомир Гузар – також неодноразово виступали проти цієї ідеології.

► Чи відчуваєте ви, українці, себе самотніми? Чи відчуваєте все ще велику підтримку світу, яку мали два роки тому (українські прапори на вікнах, публічні акції солідарності тощо), чи щось змінилося?

Блаженніший Святослав: Ми дуже вдячні міжнародній спільноті за підтримку нашої країни від початку повномасштабної російської агресії. Європа була єдиною і сильною у своїй рішучості протистояти порушенню росією міжнародного права та боротися за відновлення тривалого та справедливого миру для України. Але сьогодні часто ставиться питання: якого миру? Це, мабуть, головне запитання під час обговорення війни в Україні. Дехто допускає замороження війни чи прийняття територіальних компромісів для її припинення. Але я хочу відповісти як пастир цього стражденного народу. Чи можна жертвувати заради уявного миру мільйонами українців, які страждають від звірств російських окупантів? Чи можу я віддавати в жертву свої спільноти й бути спокійним, коли наша Церква заборонена на окупованих територіях? Чи можу я жертвувати нашими священниками, яких викрали росіяни, і про яких ми вже рік нічого не знаємо?

Я переконаний, що заморозити війну в Україні, у самому серці Європи, означає дати злочинному режиму в росії можливість реорганізуватися, щоби знову напасти з ще амбітнішими цілями.

Тому питання не в тому, чи чуємося ми, українці, самотніми, а в тому, яке майбутнє чекає на Європу, якщо прийняти «мирні плани», що влаштовують путіна.



«Обличчя російсько-української війни», 25.12.2023 р. Воїни 93-ї окремої механізованої бригади ЗСУ під час різдвяної Служби Божої на передовій у Донецькій області. | Світлина: Thomas Peter / Reuters /

► Провідний британський тижневик «The Economist» замислився над тим, чи виграє путін війну: зрештою, він, схоже, знову опинився в центрі багатьох дипломатичних інтриг. Його дедалі частіше бачать на людях, він бере участь у міжурядових зустрічах на найвищому рівні. Чи не боїтеся Ви, що це запитання дедалі частіше лунатиме в європейських суспільствах?

Блаженніший Святослав: Не забуваймо, що Міжнародний кримінальний суд видав ордер на арешт президента російської федерації. Він є воєнним злочинцем. Якщо на рівні міжнародних відносин переважає право сили, а не сила закону, то я дуже переживаю за майбутнє людства.

► І останнє запитання: як довго шрами від цієї війни залишатимуться на тілі та у свідомості українського народу? «Наслідки війни» вже відчутні, але що можна зробити для того, щоб після її закінчення можна було з довірою почати все спочатку?

Блаженніший Святослав: Насамперед потрібно припинити цю абсурдну війну. Ми – народ, тяжко поранений душею і тілом. Кожен із нас несе відбиток цієї жахливої війни у своїй душі, а багато хто має її сліди на тілі внаслідок важких поранень і травм. Наша Церква на найближчі роки визначила своєю душпастирською метою турботу про рани війни. Я дуже вдячний тим нашим душпастирям, які не покинули свою паству, а розділили зі своїм народом його страждання і біль, тривоги і страхи, і в обставинах смертельної небезпеки були знаком люблячої і непереможної присутності Бога посеред свого народу.



«Обличчя російсько-української війни», 01.01.2024 р. Львівський національний аграрний університет після атаки російського безпілотної. Перед будинком стоїть пам'ятник лідеру ОУН Степану Бандері. 1 січня – його день народження. | Світлина: Юрій Дячишин / AFP /

Треба сказати, що рани цієї війни дуже глибокі й болючі. Рубці, які вона залишила на стражденному тілі українського народу, залишаться надовго, і тільки Господь зможе вилити на них святий елей своєї милосердної любові, здатної їх зцілити. Але вже сьогодні ми не хочемо бути рабами ненависті. Хоча ненависть певною мірою може бути нормальною реакцією на зло, від якого ми страждаємо, нам не можна піддаватися їй, не можна дозволити їй перемогти в наших серцях.

Переклад з італійської Секретаріату Глави УГКЦ у Римі;
джерело: [Департамент інформації](#) УГКЦ

«МЕТАНОЯ» У НІМЕЧЧИНІ

09.01.2024 р.

Завершився концертний тур християнського гурту «МетаНоя» до українських громад у Німеччині під назвою «Різдвяна місія». Учасники гурту своїми піснями прославляли Бога, а також несли правду про війну в Україні, ділячись особистими свідченнями дії Бога в їхньому особистому житті під час війни.

Стародавні та сучасні українські колядки у виконанні «МетаНої» звучали у Магдебурзі, Ляйпцігу, Галле, Дрездені, Бамбергу, Аугсбурзі та Мюнхені.



Також музиканти завдяки отриманим пожертвам підтримують українських захисників у боротьбі з російськими окупантами.

Джерело: ukrainische-kirche.eu; світлина із концерту в Мюнхені

«ЧЕРЕЗ ВАС ХОЧУ ВИСЛОВИТИ МОЮ БЛИЗЬКІСТЬ ДО БАГАТОСТРАЖДАЛЬНОЇ УКРАЇНИ», – Папа Франциск у листі до Глави УГКЦ

10.01.2024 р.

У листі, надісланому на адресу Блаженнішого Святослава після масованих атак Російської Федерації на Україну 29 грудня 2023 року та 2 січня 2024 року, Папа Франциск назвав дії Росії «негідними та неприйнятними» і наголосив, що вони не можуть бути оправдані жодним чином».

«Вкотре через Вашу особу бажаю висловити мою близькість до "багаторстраждальної України", оплакувати загиблих та повірити їх Божому милосердю, потішити поранених і обійняти всіх, що страждають у будь-який спосіб. Я близький до душпастирів, що намагаються дати надію людям у "ситуації, котра здається все більше безнадійною"», – мовиться в листі-відповіді Папи Франциска на лист Блаженнішого Святослава від 29 грудня минулого року, у якому Глава УГКЦ повідомив Його Святість про трагічні наслідки найбільшої ракетної атаки Росії по Україні.



Зустріч Блаженнішого Святослава з Папою Франциском у Ватикані, 7 листопада 2022 року

Папа висловив вдячність Главі УГКЦ за інформацію: «Разом із Вами поділяю ті самі почуття зневаги та болю, які Ви відчуваєте перед військовими операціями, котрі, завдавши удару по цивільному населенню та цивільній інфраструктурі всієї країни, є негідними та неприйнятними і не можуть бути оправдані жодним чином».

Папа Франциск вважає вкрай небезпечним, що «на тлі драматичних міжнародних подій є ризик, що війна в Україні може стати "забутою" війною». Тому «нашим обов'язком є зробити все для того, щоб ця війна не була оповита тишею, не лише для того, щоби вжахатися перед трагічними фактами, але насамперед для того, щоби змусити всіх, хто відповідальний, та міжнародну спільноту до пошуку мирних рішень», – наголосив Святіший Отець.

У листі Папа Франциск нагадав, що використовує кожну нагоду, щоби війна в Україні не стала «забутою».

«У сьогоднішній загальній аудієнції [3 січня 2024 року. – Ред.] я закликав не забувати народи, де є війна, пригадуючи, що "війна є божевіллям, війна завжди є програшом. Помолімося. Помолімося за людей в Палестині, Ізраїлі, Україні та багатьох інших місцях, де триває війна". Я те саме повторив 1 січня у Всесвітній день миру і продовжуватиму це робити, голосно закликаючи допоки не стихне гуркіт зброї в Україні і не розпочнеться шлях до справедливого миру».

Секретаріат Глави УГКЦ у Римі;
джерело: Департамент інформації УГКЦ

КОЛЯДНИКИ З ВЕРТЕПАМИ ТА «МАЛАНКОЮ» В МАННГАЙМІ

11.01.2024 р.

В українській громаді Святого Івана Золотоустого три вертепи і «Маланка» дарували українцям Маннгайму різдвяний настрій.

Глядачі побачили найдавніший, офіційно задокументований український вертеп зі своєю автентичною мовою – «Сокиринський (Галаганівський) вертеп, який у 1770 р. записаний у с. Сокиринці (Полтавщина) у маєтку полковника Григорія Галагана від київських бурсаків.



У 1882 нащадок роду Галаганів Григорій Павлович Галаган вперше опублікував у «Київській старині» текст вертепу з нотами (збереглася лише копія). Музика вертепу належить до стилю «українське барокко». Саму шопку, ляльки і ноти Сокиринського вертепу студенти Києво-Могилянської академії, після щедрого одарювання господарями, подарували Г. Галагану. Зараз вони зберігаються у Києві у Музеї театрального мистецтва», – каже пані Світлана Копил, науковий співробітник Проблемної науково-дослідної лабораторії етномузикології Національної музичної академії України.



Даний вертеп і «Маланку» представили пластуни з м. Гайдельберг. Також своїм вертепом потішили глядачів діти з суботньої школи «Наша школа».

Джерело: ukrainische-kirche.eu

НА СВЯТІ У ПРЕЗИДЕНТА БАВАРІЇ

12.01.2023 р.

12 січня 2024 року Міністр-президент Баварії д-р. Маркус Зьодер влаштував новорічний прийом у королівському залі Мюнхенської резиденції, де він вітав запрошених гостей з усіх регіонів Баварії, серед яких також був апостольський екзарх для українців візантійського обряду у Німеччині та Скандинавії Преосвященний владика Богдан.



У своєму виступі д-р. Маркус Зьодер заторкнув тему війни в Україні, відзначаючи важливість боротьби українців за свою свободу, гідність і європейські цінності. У свою чергу владика Богдан висловив пану міністру-президенту слова вдячності за солідарність і підтримку українців у Німеччині та українського народу у боротьбі з російськими окупантами.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

ВЕРТЕП КАТЕХИТИЧНОЇ ШКОЛИ У МЮНХЕНІ

14.01.2024 р.

14 січня 2023 року у катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці учні та вчителі Парафіяльної недільної катехитичної школи виступили перед парафіянами з різдвяним вертепом.



Особливістю даного дійства було те, що сценарій вертепу був адаптованим до сьогоднішніх реалій війни з російськими окупантами. Глядачі побачили Різдво через призму долі української сім'ї, в якій юнак був захисником України.



Керівником цього вертепу була Іванна Цюник, якій о. Володимир Війтович висловив слова вдячності за належну працю та відзначив театральну вмільість усіх учасників.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ: НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ УГКЦ ГОВОРИТЬ ЗІ СВІТОВИМИ ЛІДЕРАМИ ВІД ІМЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

16.01.2024 р.

Для очільників держав і громадських лідерів у світі важливо чути голос українського народу. І ми говоримо не від імені якоїсь політичної структури, а від імені наших вірних. Про це сказав Отець та Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав в [інтерв'ю](#) інтернет-виданню «Українська правда».



Предстоятель зазначив, що УГКЦ – глобальна спільнота людей, яка виходить поза межі української світової громади. «І тому намагаємося всі наші контакти сьогодні задіяти для того, щоб Україна перемагала кожного дня», – сказав він.

Так історично складалося, нагадав духовний лідер, що очільники УГКЦ були не тільки представниками

суто церковної структури, а й голосом українського народу. Вперше титул етнарха отримав наш праведний митрополит Андрей Шептицький. Він був голосом утілення українства як такого тоді, коли ми не мали своєї держави.

«Щось подібного здійснював у своєму служінні патріарх Йосиф Сліпий в умовах "холодної війни", коли український народ перебував у радянському рабстві... Таким чином наша Церква має певну інституційну пам'ять, як здійснювати міжнародні стосунки», – додав він.

Блаженніший Святослав навів приклад того, як кілька місяців тому мав нагоду зустрітися з очільниками урядів різних країн Європи:

«Я особисто знаходився в приміщенні європейських структур у той момент, коли Єврокомісія оголошувала своє рішення розпочати перемовини з Україною про наш вступ до Європейського Союзу. Не можу говорити деталей, але були дуже цікаві і корисні зустрічі перед цим рішенням і після нього. Знаєте, було цікаво довідатися, що ми в один час були в одному і тому самому приміщенні із нашим міністром закордонних справ, щоправда не перетнулися і не бачилися. Але кожен з нас виконував свою місію для добра українського народу».

Також духовний лідер наголосив, що наші партнери, слухаючи представників української влади, хочуть їх чути і відповідати їм, але завжди перевіряти, наскільки те, що говорить влада, відповідає дійсності.

Предстоятель пригадав свою зустріч з п. Джорджею Мелоні, Прем'єр-міністром Італії: «Я так зрозумів, що те, що каже українська влада вона добре знає. А її цікавило, що переживає народ, що думають прості люди, як вони бачать...».

[Департамент інформації УГКЦ](#)

У ніч проти 29 грудня 2023 р. російські окупанти завдали масованого удару по українських містах. За словами президента України Володимира Зеленського, загалом було випущено близько 110 крилатих та зенітних ракет, а також ударних безпілотників «Шахед». Представник Повітряних сил Збройних сил України Юрій Ігнат визнав, що «стільки цілей одночасно на нашому моніторі ми ще не бачили». Удари припали по Києву, Одесі, Харкову, Запоріжжю, Львову та іншим містам. В результаті загинули щонайменше 35 людей, ще понад 160 отримали поранення. На світліні ікона у будівлі однієї із львівських шкіл, пошкоджених російським ракетним ударом. | Світлина: Анастасія Смоленко / Укрінформ /



ВОНИ НА ДВОРАХ БОГА НАШОГО КВІТНУТИМУТЬ...

Хоч грішники, немов трава, буяють, і процвітають усі лиходії, та все одно згинуть навіки.

Ти ж, Господи, повіки на висотах!

Ось бо вороги твої, Господи, ось бо вороги твої загинуть, розсипляться усі, що творять беззаконня.

Ти підніс рога мого, мов буйволового рога, мене намащено єлеєм найчистішим.

І око моє погордувало моїми ворогами; а про злих, що повстали проти мене, вуха мої біду почули.

Праведник квітнудиме, немов пальма; він виженеться вгору, мов кедр ливанський.

Посаджені в Господнім домі, вони на дворах Бога нашого квітнутимуть.

Вони й на старість плодовиті будуть, будуть ядерні й соковиті, щоб возвістити, що Господь правий, – моя скеля, – і що нема неправди в ньому.

Псалом 92 (фрагмент)

Джерело: ugcc.ua



Продовження «Хроніки періоду великої війни» буде...

Автор: Александер Малаховський

ЙОСИФ СЛІПІЙ: ПІД ОПЕРАТИВНИМ НАГЛЯДОМ «МОНАХА» У ВАТИКАНІ (Ч. 1)

Жест «доброї волі» Москви, пов'язаний зі звільненням з табору видатного церковного діяча, глави Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Йосифа Сліпого і наданням йому дозволу на виїзд за кордон, як вдалося з'ясувати, мав своє пояснення і продовження. Розсекречені документи з Галузевого державного архіву Служби зовнішньої розвідки України свідчать про те, що Кремль виставляв певні умови і потім намагався пильно стежити за кожним його кроком і вчинком через агентуру органів КГБ.



«ЗАЛУЧИТИ ДО СПІВПРАЦІ ПО УКРАЇНСЬКІЙ ЛІНІЇ І ВАТИКАНУ»

У 1963 році в церковному житті сталася визначальна подія. Під тиском світової громадськості, а також завдяки клопотанням папи Римського Івана XXIII та американського президента Джона Кеннеді тодішній очільник СРСР Микита Хрущов погодився на звільнення з табору Йосифа Сліпого – на той час митрополита Галицького та архієпископа Львівського. Це сталося на тлі врегулювання Карибської кризи, яка ледве не призвела до Третньої Світової війни.

Й. Сліпий до того моменту загалом відбув 18 років заслання у таборах Сибіру, Мордовії, Комі АСРР, Красноярського краю. Він постійно зазнавав фізичного і психологічного тиску, тривалий час хворів, неодноразово перебував на межі між життям і смертю. Попри це, відкидав постійні пропозиції від советської влади зректися єдності з єпископом Риму, переходу на православ'я, зокрема обійняти пост митрополита Київського Руської (російської) православної церкви.

Але в КГБ обійшлися і без цього. Всю вербувальну бесіду і згоду на співпрацю записали на диктофон і доповнили світлинами з прихованої фотокамери. Згодом йому про це розповіли, і тоді вже питання стосовно подальшого співробітництва вирішилося остаточно.

Як свідчать розсекречені документи з архівних фондів розвідки, інформація, отримана від «Монаха», одразу стала предметом особливої зацікавленості в Києві та Москві. Там були дуже задоволені його широкими можливостями. З'ясувалося, що він викладає українську мову, літературу і всесвітню історію в Малій українській духовній семінарії. А ще володіє італійською, французькою та німецькою мовами. Відтак за сумісництвом виконує обов'язки керівника Бюро обслуговування іноземних туристів при Ватикані та знайомий із багатьма високосановними особами.

«"Монах" повідомив відомості про викладачів семінарії, – зазначається в одній із довідок, – назвав випускників 1970 року, які виїхали в різні країни Європи й Америки. Крім цього, він охарактеризував свої зв'язки серед представників вищого духовенства Ватикану, які здійснюють керівництво Уніатською Греко-Католицькою Церквою в країнах Європи й Америки. Первинний аналіз отриманої від "Монаха" інформації стосовно конкретних осіб засвідчив, що багато хто з них перебуває на оперативному обліку органів КГБ, а окремі є об'єктами чинних агентурних розробок» [ГДА СЗР України. – Ф. 1. Спр. 13400. – Т. 1. – Арк. 88].

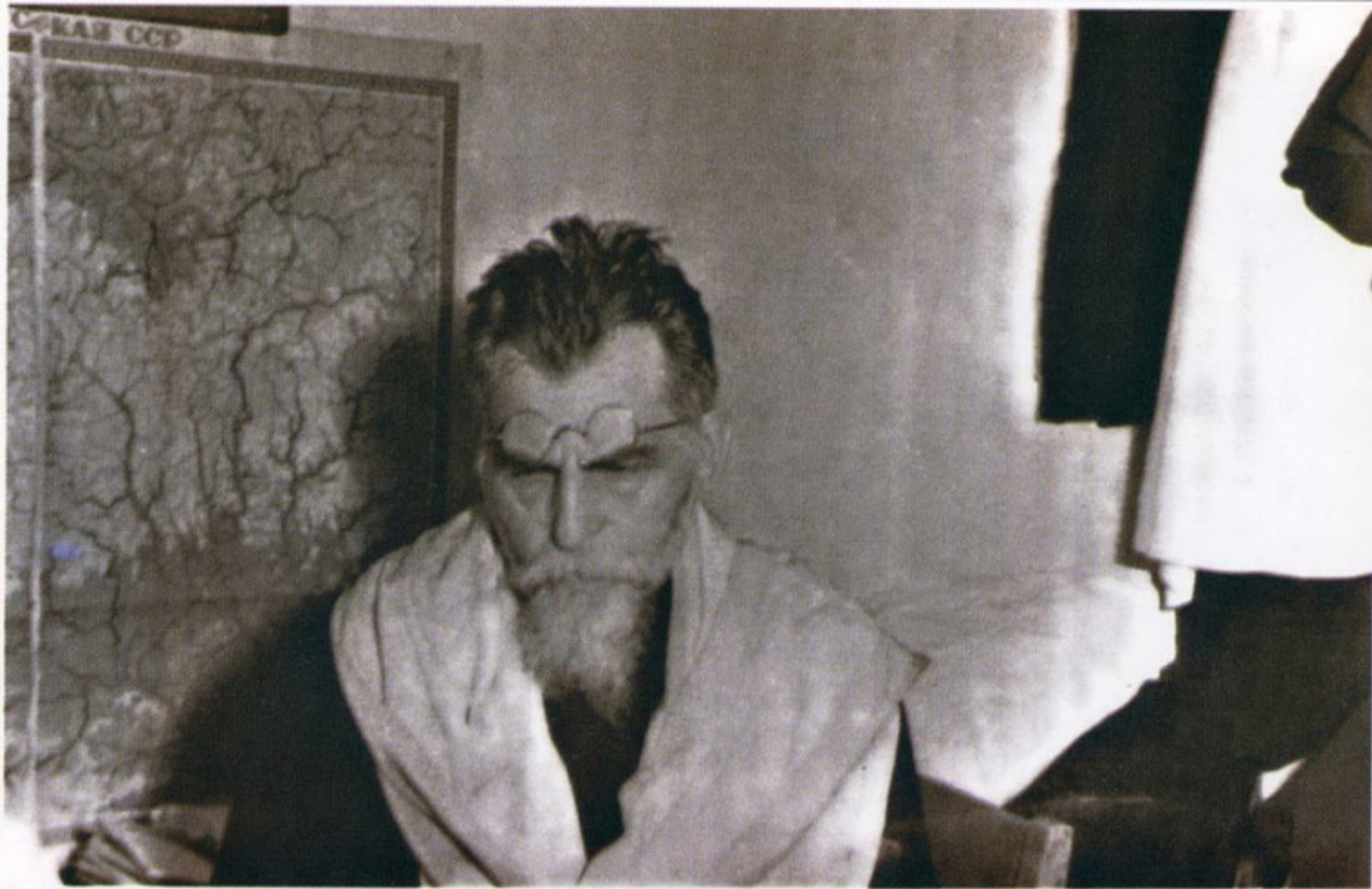
Для КГБ ще важливо було якомога більше дізнатися про політичні погляди агента, його ставлення до українського питання і діяльності емігрантських центрів. Від цього залежало, чи надаватиме він інформацію про активних діячів цих центрів і їхні плани, чи питання України для нього буде «святим і непорушним» через глибоко патріотичні переконання.

Як свідчать документи, на першому етапі «Монах» намагався уникати обговорення політичних питань. При цьому посилався на статут «селезіанців», згідно з яким служителям Церкви заборонено займатися політикою. Але його терпляче *«ідеологічно обробляли оперативні працівники»* та спонукали до відвертості і до озвучення своєї позиції. Зрештою він заявив, що *«ідеологія українських націоналістів йому завжди була чужою»*, а діяльність повстанців у повоєнні роки на території України він засуджує. А ще він *«схвалює політику советської держави, задоволений становищем своїх родичів у советському суспільстві і є противником політики імперіалістичних держав»*.

На такій позиції, як зазначається в одній із довідок, позначилося те, що «в сім'ї "Монаха" не було і немає переконаних українських націоналістів, його батьки за походженням – підкарпатські русини, ідей українського буржуазного націоналізму не підтримують, що благотворно вплинуло на "Монаха"». Цього було цілком достатньо, щоб сміливо використовувати агента у всіх необхідних для КГБ заходах за кордоном.

Відтак було прийнято рішення у подальшому *«залучити його до співпраці по українській лінії і Ватикану»*. А коли дізналися, що він особисто знайомий із Йосифом Сліпим, робота з ним набула особливого характеру. З'ясувалося, що батько агента і Й. Сліпий разом навчалися в духовній академії. Про це кардинал, а такий титул він отримав у 1965 році, часто з теплотою згадував під час зустрічей із «Монахом». Звідси і приязне ставлення до нього, і спонукання зайнятися науковою роботою та інші поради й рекомендації.

З урахуванням цього у КГБ від агента вимагали якомога більше інформації саме про Й. Сліпого. І такі відомості він регулярно надавав. У одній із довідок зазначається таке:



Сліпий ЙИ в момент вреста

1957 рік, старечий будинок, Йосиф Сліпий під час другого арешту. У 1945 році Йосифа Сліпого арештували вперше. Йому приписали контрреволюційну діяльність, шпигунство на користь Ватикану, паразитичне життя за рахунок народу і засудили до восьми років. Потім було ще три терміни. Кожен – за продовження пастирської праці. | Світлина: galinfo.com.ua; текст: Український інститут національної пам'яті

«Після приїзду з Советського Союзу Йосифа Сліпого приймали в Італії, США, Австралії, Канаді, ФРН та інших країнах як національного героя, який переніс роки заслання і залишився вірний своїм переконанням як борець за "Самостійну Україну" і українську церкву. На честь Сліпого Ватиканом був організований великий прийом, на якому він був прийнятий особисто Папою Іваном XXIII. Поселяючи Сліпого у спеціально виділеній для нього квартирі, Папа, за словами "Монаха", у бесіді з Йосифом Сліпим заявив: "Живіть у цій світлій квартирі і відігривайтеся від сибірських морозів. Ви маєте ще багато зробити для свого народу"» [ГДА СЗР України. – Ф. 1. Спр. 13400. – Т. 1. – Арк. 184–185].

Інша довідка доповнює цю інформацію:

«Зі слів "Монаха", кардинал Сліпий після прибуття у Ватикан із Советського Союзу всю свою діяльність проводить у напрямі згуртування української еміграції на релігійній основі. У своїх проповідях і виступах у пресі закликає вірян (уніатів) до єдності релігійної і національної. Серед українських емігрантів має авторитет. Націоналісти проголосили його національним героєм, який вирвався із таборів КГБ, хоча сам Сліпий уникає розмов про перебування в ув'язненні. У Ватикані Сліпому також надаються великі почесні. На соборі і конгресах Ватикану він має почесне місце поряд із Папою Павлом VI...» [ГДА СЗР України. – Ф. 1. Спр. 13400. – Т. 1. – Арк. 61]. (далі буде)

Джерело: Служба зовнішньої розвідки України; пресслужба Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ